

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Rainamaa, S. (2021) Kuuluuko, näkykö? Mitä opin ensimmäisenä ja toivottavasti viimeisenä koronavuonna. TAMK-blogi, 22.2.2021.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkblogi/palvelut/kuuluuko-nakyyko-mita-opin-ensimmaisena-ja-toivottavasti-viimeisena-koronavuonna/>

Kuuluuko, näkyykö? Mitä opin ensimmäisenä ja toivottavasti viimeisenä koronavuonna

22.2.2021 — Arja Hautala

Jos olisin arvannut vuosi sitten 17.3.2020 jäädessäni väliaikaisesti Covid-19-pandemian takia etätöihin, mitä kaikkea vuosi toisi tullessaan, tuskin olisin uskonut. Olin aloittanut vuodenvaihteessa uudessa työtehtävässä erikoissuunnittelijana (huh mikä titteli, sopii tosin erikoisvuoteen) Liiketoiminta-osaamisyksikössä ja uusien asioiden ja työtehtävien opettelu ja haltuunotto oli vasta pääsemässä vauhtiin.

Olimme ehtineet aloitella yhteistyötä neljän hengen tiimissämme johtajan ja osaamispäälliköiden kanssa. Päälliköiden kanssa olimme muuttaneet samaan yhteiseen työhuoneeseen, ja työpisteiden sijaitessa lähellä oli helppo pyytää apua aina saman tien kun sitä tarvitsi. Etätöskennellessä pienestäkin asiasta voi tulla suurta ja aikaa vievää. Lyhyt sanallista kommunikointia vaativa asia voikin vaatia tiedon etsimistä intran syövereistä tai vastauksen odottelua sähköpostiviestiin.

Viime vuoden aikana erityisen tutuiksi minulle tulivat Teams, Zoom, pikaviestimet ja henkilöstön Outlook-kalenterivarauskäytön tarkastelu. Työtehtävät vaativat perehtymistä Proti-projektinhallintajärjestelmään, Valvomon tilastoihin ja raportteihin, intran päivittämiseen ja Pepin työpöytien sisältöihin, kuten HyväHottiin ja vuosisuunnitteluun. Tuni Wikistäkin on tullut jo melkein hyvä kaveri. On ollut loputon määrä SharePoint-linkkejä,

Teams-viestittelyä ja Excel-taulukoita, joita on sekä yrittänyt hallita itse että jakaa aina sopivassa määrin sopivalle vastaanottajajoukolle.

Olen huomannut entistä paremmin itselleni sopivan isommat tehtäväkokonaisuudet, joita saa itsenäisesti toteuttaa annetun aikaraamin puitteissa. Itsensä projektipäällikkönä toimiminen on luontaisin tapani toimia.

Olen tuskaillut epäergonomisen kotityöpisteen ja ajoittain kotonani pätkivän työpuhelinliittymän kanssa, haikaillut päivittäiseen valmiiseen lounaspöytään ja kaivannut kahta isoa näyttöä. Lämpärin ruudullakin useiden näkymien ja selainikkunoiden siirtelyynkin tosin näköjään tottuu.

Olen oppinut itsestäni lisää ihmisenä. Olenkin huomattavasti introvertimpi mitä olen aiemmin ajatellut. Etäisyyden pitäminen ja etätyö eivät tuota tuskaa, enkä kaipaa työhälinää. Olen ollut ehkä rennompi kuin tavallisesti. On vahvistunut ajatus, että en olekaan erityisen hyvä tiimityöskentelijä vaan paremmin luovin kahden kesken tai esiinnyn jopa täysin vieraalle isommalle väkijoukolle kuin toimin keskikokoisessa ryhmässä.

Vuoteni jäi siis kokonaisuutena enemmän plussan kuin miinuksen puolelle. Se on herätellyt ja opettanut monessa suhteessa. Olen kuunnellut ja ajatellut enemmän kuin ennen. Toivottavasti muillekin poikkeusvuosi on tuonut tullessaan edes jotakin positiivista.

Jospa osaisimme tulevaisuudessa kuunnella ja kohdata liveinä ja etänä sopivassa suhteessa.

Teksti ja kuva: Sirena Rainamaa, erikoissuunnittelija, TAMK Liiketoiminta